

Fra venstre mod højre: Bodil fra Danmark, Alia fra Irak, Kate fra Danmark, Muna fra Somalia, Dung og Narina fra Armenien.

Kulturudveksling

I FOLKEHUSET SKÆRING

Tekst og foto Kasper Fryd Kristensen

Folkehusene danner ramme om mange forskellige møder. Nogle gange møder, der bygger bro på tværs af kulturer og sprogbarrierer, hvor vi kan lære af hinandens forskelligheder. Kom med en tur til Folkehuset Skæring og få en kulturel indsprøjtning med udenlandsk sang, dans og mad.

Det ligner en helt almindelig eftermiddag på Folkehuset i Skæring. Kalenderen siger maj, og kulissen udenfor er pæredansk med silende forårsregn og parfumerede syrenbuske, der overalt folder sig ud i hvide og lilla farver.

Men når man træder ind ad døren til Folkehuset, er noget anderledes. Et musikanlæg spiller østlige toner, duften af krydderi hænger svagt i luften, og lyskegler peger på en tom scene. Ved

indgangen hænger en plakat med overskriften:

“Nu får I muligheden for at opleve lidt af Østens mystik med Vi-Senior”.

Vi-Senior er et fællesskab af vietnamesiske ældre, som formidler en bid af vietnamesisk kultur i form af sang, dans og mad. Det var Preben Hviid Hansen, medlem af aktivitetsrådet på Folkehuset Skæring i otte år, der faldt over det spændende og anderledes indslag.

“Baren er åååben!” lyder det skarpt fra Preben.

Dung Le startede Vi-Senior i 2016 med henblik på at forebygge ensomhed og social isolation i målgruppen. Formålet er at øge de ældres sundhed og livskvalitet – dels ved at styrke det sociale netværk, men også styrke deres ressourcer til aktiv deltagelse i samfundet.

Huset er efterhånden fyldt med gæster. Forventningen summer rundt om langbordene, og da alle efterhånden har fundet en plads og et glas, træder Dung Le på scenen med et smil.

I krig og kærlighed

- I skal i dag med på en rejse gennem Vietnam, fortæller Dung. I skal opleve to danse med stor betydning i vietnamesisk kultur. Alle vietnamesere kender disse sange. Til slut byder vi på traditionel vietnamesisk mad.

Med koncentrerede miner danser seks ældre fra Vi-Senior på scenen til et bifald. De danser til sangen "Em di xem hoi trang ram" fra Nordvietnam, som spilles til måneskins-festival, der minder lidt om høstfest i Danmark. Det er her, hvor de unge mænd og kvinder i Nordvietnam får muligheden for at møde hinanden. I dansen bejler "de unge mænd" med trommespil til "de unge kvinder", der skifter

mellem at flirte tilbage og forlegent gemme sig bag deres store bambushatte. Blandt tilskuerne er der store smil at spore, og de fleste har svært ved at sidde stille på stolen.

Den næste dans er til sangen "Thuong qua Viet Nam" fra Sydvietnam. Den er skrevet under krigen, men den er glad. Som Dung fortæller, er det håbets sang, der minder os om at værdsætte livet og naturen omkring os. Danserne har iklædt sig sprudlende orange dragter og vifter, og de bevæger sig synkront på gulvet. Publikum klapper i takt med musikken.

Trivselsagenter bygger på Vi-Senior og breder konceptet ud så det – udover vietnamesiske ældre – omfatter andre minoritetsgrupper. Dung uddanner Trivselsagenterne, så de lærer at bruge deres forskellige baggrund, sprog og kulturforståelse til at række ud til folk fra deres nationaliteter og bringe dem sammen.

Den smukke stemme

Imellem de to danse træder Narina fra Armenien lidt forsigtigt på scenen. Hun præsenterer lidt lavmælt de to udenlandske sange, hun vil synge, men synger højt og rent, da først musikken spiller.

"Hold da op, en stemme," hvisker en af gæsterne lidt højt til sidemanden, som nikker.

Narina er en af seks helt nydannede Trivselsagenter fra Vejle, som har dannet en gruppe på tværs af nationaliteter. De er taget til Skæring for at få inspiration til, hvordan man kan samarbejde med eksempelvis Folkehuse og Plejehjem:

- Jeg har altid elsket at synge, men pga. en svær lungesygdom kunne jeg ikke i mange år. Nu hvor jeg har det bedre, vil jeg gerne synge igen. I årevis har jeg fået hjælp, så jeg er blevet Trivselsagent, for nu er det min tur til at give noget igen,

som kan glæde folk. Når jeg hjælper folk, så hjælper det også mig.

Fællesskabende mad

Efter de mere eksotiske indslag, springer Dung på scenen igen. Nu skal vi på dansk jord igen med en fællessang med "gode gamle John Mogensen". Der bliver sunget igenem, og de færreste behøver at se på teksten, som ligger foran dem.

Efter sceneoptrædenerne er der fællesspisning. Vi-Senior'erne har tidligere på dagen brugt flere timer i Folkehushets køkken med at lave specialiteter fra bunden: Cha Gio, sprøde indbagte forårsruller, og wontons, der er dumplings med svine- og kyllingekød.

Udenfor regner det stadig let, men snakken går lystigt, mens gæsterne skal videre ud i verden. De forlader Folkehuset i godt humør og måske endda med en lidt større horisont, end da de kom. ■

